

UN PROJECTE EUROPEU

Possiblement quan s'assabenten de que un grup de dones covarxines representen a tota Espanya en un projecte de la Comunitat Europea, no s'ho creuen.

Açò és cert. Un grup de dones covarxines estan col·laborant voluntariament en esta iniciativa. La finalitat és dinamitzar la vida de la dona del món rural i representen a Castelló.

Les ciutats europees que aporten la seua tasca a la "Fundació Tom Jhones" del Regne Unit. Estes ciutats són: Birmingham per Anglaterra, Berlin per Alemanya, Bolonia per Itàlia, Lisboa per Portugal i Castelló per Espanya. El director del Museu d'Espai d'Art Contemporani de Castelló coordina el projecte espanyol. Es demana disponibilitat per a viatjar i té una durada de dos anys.

Periòdicament sol·liciten un treball individual, pintat sobre una base de paper especial on representen una obra personal, fruit d'una experiència d'introspecció o una vivència passada i escriure el seu significat. Tan bon punt estan preparats, el coordinador els envia a una de les ciutats participants que li ordene la Fundació per a ser exposats al públic.

Quan estan els treballs reunits, sorpren la varietat de tècniques emprades i les diferents imatges plasmades per a expressar les idees escollides individualment.

Ací també rebrem la visita de les dones estrangeres participants i les seues obres gràfiques que seran exposades a fi d'admirar-les.

Fruit d'esta relació d'amistat i treball creatiu, ha sorgit una iniciativa per part d'Amparo. Ella ens ha proposat fer activitats artístiques paral·leles a l'anterior projecte.

Amparo és una dona admirable. És sumament generosa, creativa, treballadora, culta, bolcada en els altres... Es podrien seguir nomenant més qualitats però, és humil i no desitja que hom parle d'ella.

Bé, Amparo va posar a la nostra disposició el complet taller que té a sa casa. Va adquirir material per a nosaltres i ens dirigis els treballs de ceràmica de pasta roja, blanca i gres. Allí ens reunim i donem forma a les idees de cadascuna.

Estem molt motivades i contentes de les nostres obres. A més a més, coincidim totes a afirmar que el millor resultat d'este projecte europeu, és la magnífica relació d'amistat i afany d'aprendre noves tècniques artístiques per part nostra.

Falta dir que hem decidit transmetre, entre nosaltres, les manualitats que sabem fer. Som alumnes i mestres alhora.

Angelita Escoí Nos

SADAE

M'han diagnosticat que pateixo SADAE (Síndrome d'Atenció Deficient Activat per l'Edat)

Es manifesta Així: Decideixo rentar el cotxe. A l'anar cap el garatge, veig que hi ha correu a la tauleta de l'entrada. Decideixo fer un cop d'ull a les cartes abans de rentar el cotxe. Deixo les claus del cotxe en la tauleta, vaig a llençar els sobres buits y els anuncis en la galleda de les escombraries i m'adono que està ple. Decideixo deixar les cartes, entre les quals hi ha una factura, en la tauleta i dur la galleda a buidar en el contenidor. Llavors penso que, ja que vaig al contenidor, puc pagar la factura amb un xec i tira-lo en la bústia que està al costat del contenidor. Trec de la butxaca el talonari de xecs i veig que només en queda un. Vaig al despatx a buscar un altre talonari i trobo sobre la taula la coca-cola que m'estava bevent i se m'havia quedat oblidada. Retiro la llauna perquè no s'aboqui sobre els papers i noto que s'està escalfant, pel que decideixo dur-la a la nevera. A l'anar cap a la cuina em fixo que el gerro de flors de la calaixera de l'entrada està sense aigua. Deixo la coca-cola sobre la còmoda i descobrixo les ulleres de prop que he estat buscant tot el matí. Decideixo dur-les al meu escriptori

en el despatx i, després, posar aigua a les flors. Duc les ulleres al despatx, ompló un gerro d'aigua a la cuina i, de cop i volta, veig el comandament del televisor. Algú l'ha deixat a la taula de la cuina. Recordo que anit el vam estar buscant com bojos: Decideixo dur-lo al saló, on ha d'estar, quan posi l'aigua a les flors. Tiro una mica d'aigua a les flors i la major part es vessa per terra. Per tant torno a la cuina, deixo el comandament sobre la taula i agafo uns draps per aixugar l'aigua. Vaig cap al hall tractant de recordar què és el volia fer amb aquest draps.

Al final de la tarda el cotxe seguís sense rentar, no he pagat la factura. La galleda de les escombraries està plena, hi ha una llauna de coca-cola calenta la calaixera, les flors segueixen sense aigua, seguís havent un sol xec en el meu talonari, no aconseguixo trobar el comandament de la tele ni les meues ulleres de prop, hi ha una lletja taca en el parquet de l'entrada i no tinc ni idea d'on estan les claus del cotxe. Resto pensant com pot ser que sense haver fet res en tota la tarda, hagi estat tota l'estona en dansa i em trobi tan CANSAT.-